

[Gerda Møller.]

voksne. Men derfor skal vi alligevel stadig væk have etableret alle disse ting, der fremmer færdselssikkerheden, ting som fodgængertunneler, broer, lysregulering, cykelstier og fodgængerovergange m. v., således at færdselssikkerheden bliver størst mulig, og derfor synes jeg også, at dette lovforslag burde være en god igangsætter for de kommunale myndigheder.

Til sidst vil jeg udtrykke håbet om, at de kilometergrænser, som forslaget indeholder, bliver så smidige, at man ikke får de urimegheder med hensyn til ret til befordring af børnene, som man tidligere var ude for.

Med disse ord skal jeg tilsige det konservative folkepartis velvillige behandling af lovforslaget.

Holger Hansen: Venstre kan anbefale det foreliggende forslag om ændring i folkeskoleloven. Vi har jo tidligere i undervisningsudvalget drøftet netop problemerne omkring børnenes befordring på befærdede vejstrækninger, og vi siger tak for, at dette problem nu tages op og bliver løst.

Vi er her ved et spørgsmål, der selvfølgelig bliver mere og mere aktuelt i takt med den stigning i trafikken, vi ved vil fortsætte også fremefter. Vi lægger i mit parti vægt på, at det, at man gennemfører en kørselsordning som den skitserede, ikke kommer til at betyde, at de vejtekniske forbedringer såvel for de gående som for dem på cykel, specielt børnene, af denne årsag udsættes eller opgives, specielt med henblik på, at børn også færdes uden for skoletiden, uden for den tid, hvor de kører til og fra skole.

Hvordan så disse sager rent praktisk kan blive klaret imellem skolemyndigheder og vejmyndigheder, tror jeg nok vi bør kigge lidt på i undervisningsudvalget. Vi skulle jo gerne lave en ordning, der administrativt var så rimelig og let, som tænkes kan.

De fleste af os, der kender skoleveje, der krydser stærkt befærdede færdselsårer, synes jo, at man mange steder begår fejl ved ikke at bygge over- eller underføringer. Jeg tror, at denne lovændring nok vil trække dette problem noget frem for vore vejbyggende myndigheder. Det kan nemt blive billigere i det lange løb at undgå kørselsudgifter som dem, der vil følge af denne lov-

givning her. Det kan meget let blive billigere at gå den anden vej og løse problemet på en mere probat måde ved vejtekniske forbedringer.

Jeg vil gerne til sidst nævne, at vi jo mange steder rundt om i vores land har nedlagt de skole- og kirkestier, som var så almindelige for en generation siden eller mere. Det kan godt være, vi gjorde en fejl dengang. Det kan godt være, at vi skal til i de kommunale råd og i de kommunale vejmyndigheder at tænke på at anlægge sådanne stier, måske ikke på de samme steder og måske heller ikke til samme brug, men måske snarere bag om de befærdede områder, således at vore børn kan færdes ikke bare til og fra skole, men i det hele i større sikkerhed, end det er tilfældet i øjeblikket.

Samuelson: Med hensyn til den første del af lovforslaget har jeg ingen bemærkninger. Derimod vil vi varmt anbefale specielt den senere del, altså den, der handler om befordringen.

Jeg har dog lagt mærke til, at i bemærkningerne til lovforslaget står der, at der først skal etableres en befordringsordning, efter at vejmyndighederne har skønnet, og efter at færdselsmyndighederne har skønnet, og færdselsmyndighederne vil altså i dette tilfælde sige politiet; så skal skolemyndighederne tage sig af sagen, og det vil i første omgang sige skolekommissionen, derefter skal det gå til kommunalbestyrelsen eller sognerådet, og endelig skal skoledirektionen tage sagen op og eventuelt komme med pålæg om en befordringsordning. Det er jo en meget langsommelig affære, og da det ofte er sådan, at disse færdsels spørgsmål rejses på baggrund af skete ulykker, virker fremgangsmåden meget kompliceret, idet der jo let kan gå både 1 og 2 år, inden en forsvaret ordning er etableret på det pågældende sted. Måske burde udvalget derfor overveje, om man ikke kunne finde en lidt smidigere fremgangsmåde, eventuelt ved at lægge en noget større kompetence ud til skoledirektionerne. Her tænker jeg på, at det måske ville være en idé, om disse skoledirektioner bliver taget med ind i billedet, når nye veje planlægges, for det er jo ikke så få gange, man har været udsat for, at først laves vejene, og et par år efter opdager